

8. Åttonde kommentaren

Om det kinesiska kommunistpartiets onda sektnatur

Förord

Det socialistiska blockets kollaps, som inleddes med Sovjetunionens fall tidigt på 1990-talet, markerade kommunismens misslyckande efter nästan ett århundrade. Det kinesiska kommunistpartiet (KKP) överlevde dock oväntat och kontrollerar fortfarande Kina, en nation med en femtedel av världens befolkning. En oundviklig fråga uppstår i sammanhanget: är dagens KKP verkligen kommunistiskt?

Ingen i dagens Kina, inklusive partimedlemmar, tror på kommunismen. Efter femtio år av socialism har KKP nu infört privat ägande och till och med en aktiemarknad. De söker utländska investerare för nya satsningar samtidigt som arbetare och bönder exploateras maximalt. Detta står i rak motsats till kommunismens ideal. Trots kompromisser med kapitalismen har KKP vidmakthållit enväldig kontroll över det kinesiska folket. Konstitutionen, som reviderades 2004, fastslår ännu strikt: "Kineser av olika etniska grupper kommer även fortsättningsvis att stå fast vid folkets demokratiska diktatur och socialistiska väg under ledning av det kinesiska kommunistpartiet samt under vägledning av marxism-leninism, Mao Zedongs ideologi, Deng Xiaopings teorier och de viktiga tankarna från de 'Tre representationerna'..."

"Leoparden är död men dess skinn finns fortfarande kvar" [1]. Av dagens KKP finns bara "dess skinn" kvar. KKP ärvde detta skinn och använder det för att bibehålla sitt styre över Kina.

Vad är detta skinnns natur, det vill säga själva KKP:s organisation?

I. KKP:s sektliknande egenskaper

Kommunistpartiet är i grund och botten en ondskefull sekt som skadar mänskligheten.

Fastän kommunistpartiet aldrig själv kallat sig för en religion, visar det upp varje enskild egenskap som utmärker en religion (se tabell 1). I början av dess tillkomst betraktade det marxismen som den absoluta sanningen i världen. Det dyrkade fromt Marx som sin andliga gud och uppmånade människor att ägna sig åt en livslång kamp med målet att bygga ett "kommunistiskt himmelrike på jorden".

Kommunistpartiet skiljer sig avsevärt från alla ortodoxa religioner. Alla ortodoxa religioner tror på Gud och godhet och har som syfte att undervisa mänskligheten om moral och frälsning. Kommunistpartiet tror inte på Gud och motsätter

sig traditionell moral.

Det kommunistpartiet har gjort bevisar att det är en ondskefull sekt. Kommunistpartiets doktriner baseras på klasskampen, blodig revolution och proletariatets diktatur och har resulterat i den så kallade "kommunistiska revolutionen", full av blod och våld. Kommunismens röda terror har varat i ungefär ett århundrade. Den har fört med sig katastrofer i dusintals länder och har kostat tiotals miljoner människor livet. Den kommunistiska övertygelsen, som har skapat ett helvete på jorden, är ingenting annat än världens mest ondskefulla sekt.

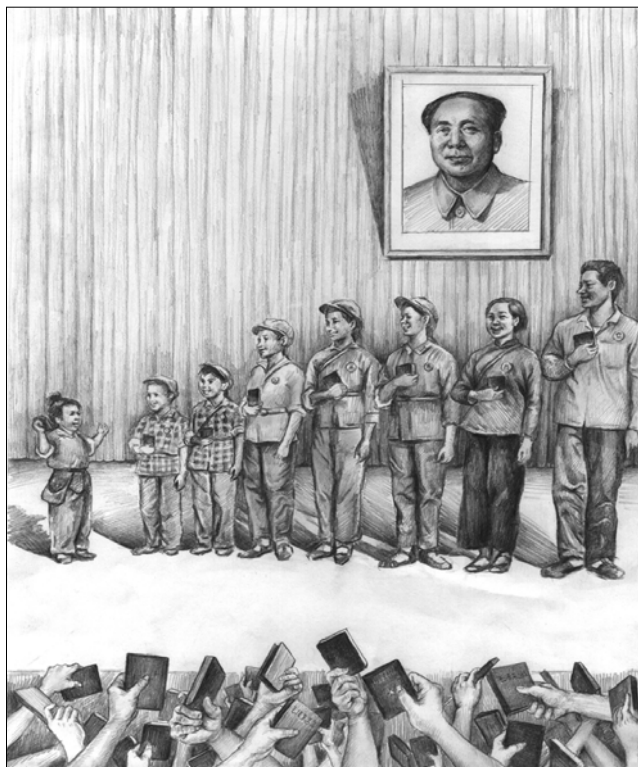
Kommunistpartiets sektliknande egenskaper kan sammanfattas med sex rubriker:

1. Ett hopkok av doktriner och eliminering av oliktankande

Kommunistpartiet framhåller marxismen som sin religiösa doktrin och skryter med den som "den oförstörbara sanningen". Kommunistpartiets doktriner saknar godhet och tolerans. De är i stället fulla av arrogans. Marxismen var en produkt av kapitalismens begynnelseperiod när produktiviteten var låg och vetenskapen underutvecklad. Den förstod varken sambanden mellan människan och samhället eller människan och naturen. Tyvärr utvecklades den här heretiska ideologin till en internationell kommunistisk rörelse och tillfogade skador i den mänskliga världen i över ett århundrade innan människorna förkastade den efter att ha upptäckt att den inte alls fungerade i praktiken.

Partiledarna efter Lenin har alltid gjort tillägg i sektens doktriner. Från Lenins teori om blodig revolution och Mao Zedongs teori om kontinuerlig revolution under proletariatets diktatur, till Jiang Zemin's "Tre representationer", är kommunistpartiets historia full av heretiska teorier och villfarelser. Trots att dessa teorier i praktiken har orsakat katastrofer gång på gång och är motstridiga, hävdar kommunistpartiet fortfarande att det har rätt om världen och tvingar människor att studera dess doktriner.

Att eliminera oliktankande är det effektivaste sättet för den ondskefulla kommunistiska sekten att sprida sina doktriner. Eftersom dess doktriner och beteende är alltför löjväckande måste kommunistpartiet tvinga människor att acceptera dem och förlita sig på våld för att eliminera oliktankande. Efter att det kinesiska kommunistpartiet grep makten

i Kina inledde det "jordreformer" för att eliminera jordägarklassen, "socialistiska reformer" inom industri och handel för att eliminera kapitalister, "rörelsen för att rensa bort reaktionärer" för att eliminera folkreligioner och ämbetsmän som satt på olika positioner innan kommunisterna tog makten, "anti-högeranhängarrörelsen" för att tysta intellektuella samt den "Stora kulturrevolutionen" för att utplåna den traditionella kinesiska kulturen. KKP lyckades ena Kina under den ondskefulla kommunistiska sekten och uppnå en situation där alla läste "Maos lilla röda", utförde "lojalitetsdansen" och "bad om partiets instruktioner på morgonen och rapporterade till partiet på kvällen". Under perioden efter Mao och Deng påstod KKP att Falun Gong, en traditionell kultiveringsmetod som tror på "Sanning, Godhet och Tålmod", skulle konkurrera om massorna och vidtog därför åtgärder för att utplåna Falun Gong. Det startade en folkmordskampanj mot Falun Gong som pågår än idag.

2. Främjande av ledarskapsdyrkan och åsikter om överhöghet

Kommunistledarnas porträtt visas stolt upp för dyrkan, från Marx till Jiang Zemin. Kommunistledarnas absoluta auktoritet förbjuder allt ifrågasättande. Mao Zedong framställdes som den "Röda solen" och den "Store befriaren". Partiet överdrev omåttligt om hans texter och påstod att "en mening motsvarar 10 000 vanliga meningar". Som en "vanlig partimedlem" dominerade Deng Xiaoping en gång kinesisk politik likt en storpamp. Jiang Zemins teori "Tre representationer" är knappt över 40 tecken lång inklusive kommatering, men KKP:s fjärde plenum blåste upp

den till något som "gav meningsfulla svar på frågor om vad socialism är, hur socialism skapas, vilken typ av parti vi bygger upp och hur man bygger upp partiet". Partiet gjorde också överdrivna uttalanden om tanken bakom de "Tre representationerna", fast de i detta fall i själva verket förlöjlade dem när de påstod att de var en fortsättning på och vidareutveckling av marxism-leninismen, Mao Zedongs tankegångar och Deng Xiaopings teori.

Stalins hänsynslösa slakt av oskyldiga människor, den katastrofala "Stora kulturrevolutionen" som startades av Mao Zedong, Deng Xiaopings order om massakern på Himmelska Fridens Torg samt Jiang Zemins pågående förföljelse av Falun Gong är de fruktansvärda resultaten av kommunistpartiets heretiska diktatur.

Å ena sidan stipulerar KKP i sin konstitution att "all makt i Folkrepubliken Kina tillhör folket". De organ genom vilka folket utövar den statliga makten är den Nationella folkkongressen och de lokala folkkongresserna på olika nivåer. "Ingen organisation eller enskild person får sätta sig över konstitutionen och lagen." [2] Å andra sidan stipulerar KKP:s stadgar att KKP är ledarskapets kärna i den kinesiska socialistiska kampen, åsidosättande både landet och folket. Ordföranden för den stående kommittén i den Nationella folkkongressen höll "viktiga tal" över hela landet, där han hävdade att den Nationella folkkongressen, såsom statsmaktens högsta organ, måste följa KKP:s ledarskap. Enligt KKP:s princip om "demokratisk centralism" måste hela partiet lyda partiets centralkomité. Vad den Nationella folkkongressen i grund och botten framhåller är generalsekreterarens diktatur, som i sin tur skyddas av lagstiftningen.

3. Våldsam hjärntvätt, tankekontroll och stram organisation - ingen möjlighet att dra sig ur

KKP:s organisation är extremt stram: man behöver referenser från två partimedlemmar för att beviljas inträde; en ny medlem måste svära evig lojalitet efter att ha blivit antagen; partimedlemmar måste betala medlemsavgifter, delta i organisationens aktiviteter och politiska studier i grupp. Partiorganisationen genomsyrar alla nivåer inom regeringen. KKP har basorganisationer i varje by, stadsdel och kvarter. KKP kontrollerar inte bara sina partimedlemmar och partiets affärer, utan även de som inte är medlemmar eftersom hela regimen måste "lyda under partiets ledarskap". Under de år då klasskamperna ägde rum visste "prästerna" inom KKP:s religion, det vill säga partisekreterare på olika nivåer, ofta inte vad de gjorde förutom att disciplinera människor.

Partimötenas ständiga "kritik och självkritik" tjänar som ett vanligt förekommande och oavbrutet sätt att kontrollera partimedlemmarnas sinnen. Under sin existens har KKP initierat en mängd politiska rörelser för att "rena partimedlemmarna", "räta upp partiatmosfären", "fånga förrädare", "rensa bort den antibolsjevikiska kåren (AB-kåren)" [3] och "disciplinera partiet", för att med jämna mellanrum testa "sinnet för partinaturen" – det vill säga att med våld och terror testa partimedlemmarnas hängivenhet till partiet och försäkra sig om att de ständigt håller sig i linje med partiet.

Att gå med i KKP är som att skriva under ett oåterkalleligt kontrakt där man säljer sin kropp och själ. Med partiregler som alltid står ovanför landets lagar kan partiet utesluta vilken partimedlem som helst efter behag, medan en enskild partimedlem inte kan dra sig ur KKP utan att råka ut för sträng bestraffning. Att begära utträde från partiet betraktas som illojalt och för med sig allvarliga konsekvenser. Under kulturrevolutionen, när KKP-kulten hade ett absolut envælde, var det allmänt känt att om partiet ville att du skulle dö, kunde du inte leva; om partiet ville att du skulle leva, kunde du inte dö. Om en person begick självmord betraktades det som att personen "fruktade folkets bestraffning för sitt brott" och hans anhöriga blev också anklagade och bestraffade.

Beslutsprocessen inom partiet fungerar som en svart låda eftersom de interna konflikterna inom partiet måste hållas absolut hemliga. Alla partiets dokument är konfidentiella. Av fruktan för att de kriminella handlingarna ska avslöjas hanterar KKP ofta oliktankande genom att anklaga dem för att "avslöja statshemligheter".

4. Uppmaningar om våld, blodbad och offer för partiet

Mao Zedong sade:

En revolution är ingen middagsbjudning och kan inte liknas vid att skriva en essä, måla en tavla eller brodera; det kan inte vara så raffinerat, så lugnt och stillsamt, så balanserat, vänligt, artigt, återhållsamt och ädelt. En revolution är en revolt, en våldshandling där en klass störtar en annan. [4]

Deng Xiaoping rekommenderade att "döda 200 000 människor i utbyte mot 20

Tabell 1. KKP:s religiösa karaktärsdrag

	Religionens grundformer	Motsvarande egenskaper hos KKP
1	Kyrka eller plattform (podium)	Alla nivåer i partikommittén; plattformen sträcker sig från partimöten till alla massmedier som kontrolleras av KKP
2	Doktriner	Marxism-leninismen, Mao Zedongs ideologi, Deng Xiaopings teorier, Jiang Zemin's "Tre representationer" och partikonstitutionen
3	Initieringsriter	Ceremonier där medlemmarna svär eder om evig lojalitet mot KKP
4	Förpliktelse mot endast en religion	En medlem får bara tro på kommunistpartiet
5	Präster	Partisekreterare och personal leder partiangelägenheter på olika nivåer
6	Gudsdyrkan	Förtal av alla gudar för att sedan etablera sig själv som en namnlös "gud"
7	Döden refereras till som "att stiga upp till himlen eller kastas ner i helvetet"	Döden benämns "att möta Marx"
8	Skrifter	Kommunistledarnas teorier och skrifter
9	Predikan	Olika sorters möten; tal av ledare
10	Skandera skrifter, studier eller korsförhör av skrifter	Politiska studier; regelbundna gruppmöten eller aktiviteter för partimedlemmar
11	Hymner (religiösa sånger)	Sånger som lovprisar partiet
12	Donationer	Obligatoriska medlemsavgifter; föreskriven allokering av regeringens budget, vilket innebär att folkets surt förvärvade pengar tillfaller partiet
13	Disciplinära bestraffningar	Partidisciplinen sträcker sig från "husarrest och granskning" och "uteslutning från partiet", till dödlig tortyr och till och med bestraffning av anhöriga och vänner

års stabilitet".

Jiang Zemin gav ordern: "Förgör dem [Falun Gong-utövare] fysiskt, förstör deras rykte och ruinera dem ekonomiskt."

KKP förordar våld och har dödat oräkneliga människor under sina tidigare politiska rörelser. Det lär människor att behandla fienden "kallt som den iskalla vintern". Den röda fanan sägs ha fått sin färg på grund av att den "färgats röd med martyrernas blod". Partiet dyrkar rött på grund av sin passion för blod och blodbad.

KKP visar upp "heroiska" exempel för att uppmuntra andra att offra sig för

partiet. När Zhang Side dog under arbetet med att framställa opium i en brännugn, lovordade Mao Zedong hans död med orden "stor som Taishan" [5]. Under de där vansinniga åren gav "modiga ord" som "frukta varken svårigheter eller döden" och "bittra uppförfningar stärker djärv beslutsamhet; vi vågar få solen och månen att lysa i nya skyar", näring åt ambitionerna i en tid då det var extremt ont om materiella förnödenheter.

I slutet av 1970-talet sände Vietcong trupper som störtade Röda khmerernas regim, vilken hade fostrats av KKP och begått avskyvärda brott. Fastän KKP var

rasande kunde det inte sända trupper till stöd för Röda khmererna, eftersom Kina och Kambodja inte gränsade till varandra. I stället startade KKP ett krig mot Vietnam längs den kinesisk-vietnamesiska gränsen för att bestraffa Vietcong med förevändningen "självförsvar". Tiotusentals kinesiska soldater offrade sålunda sitt blod och sina liv för denna kamp mellan kommunistiska partier. Deras död hade i själva verket ingenting att göra med territorier eller suveränitet. Ändå hedrade KKP, på ett skamligt sätt, flera år senare minnet av det meningslösa offrandet av så många naiva och lysande unga liv som "den revolutionära heroiska gnistan" och lånade vanvördigt sången "Det eleganta uppförandet som färgats med blod". 154 kinesiska martyrer dog 1981 för att återta berget Faka i Guangxi-provinsen, men KKP lämnade lättvindigt tillbaka det till Vietnam efter att Kina och Vietnam synat gränserna.

När den hejdlösa spridningen av SARS hotade människors liv i början av 2003, beordrade KKP snabbt in många unga kvinnliga sjuksköterskor. Dessa kvinnor stängdes sedan snabbt in på sjukhus för att ta hand om SARS-patienter. KKP placerar unga människor vid den farligaste frontlinjen för att skapa sin "ärorika image" av att "frukta varken svårigheter eller döden". KKP har dock ingen förklaring till var resten av de nuvarande 65 miljoner partimedlemmarna höll hus och hur de bidrog till partiets image.

5. Förneka tron på Gud och kväv den mänskliga naturen

KKP förordar ateism och hävdar att religion är ett "andligt opium" som kan förgifta folket. Det använde sin makt till att krossa alla religioner i Kina och upphöjde sedan sig självt som gud, vilket gav KKP-sekten absolut makt över landet.

Samtidigt som KKP saboterade religionen förstörde det också traditionell kultur. Det hävdade att tradition, moral och etik var feodalistiska, vidskepliga och reaktionära och utplånade dem i revolutionens namn. Under kulturrevolutionen visade sig fasansfulla och vitt förekommande fenomen som bröt mot kinesiska traditioner: makar och fruar angav varandra, studenter misshandlade sina lärare, fäder och söner vände sig mot varandra, rödgardister dödade urskillningslöst oskyldiga och rebeller misshandlade, vandaliserade och plundrade. Detta var den naturliga följden av KKP:s kvävande av den mänskliga naturen.

Efter att KKP etablerat sin regim tvingades etniska minoriteter att svära trohet till det kommunistiska ledarskapet och förstörde den rika och brokiga etniska kultur som hade skapats under historiens lopp.

Den fjärde juni 1989 massakrerade "Folkets befrielsearmé" många studenter i Peking. Det fick kineserna att fullständigt förlora hoppet om Kinas politiska framtid. Från den dagen skiftade hela befolkningen fokus till att tjäna pengar. Från 1999 och framåt har KKP brutalt förföljt Falun Gong och vänt sig emot "Sanning, Godhet och Tålmod" och därigenom orsakat en accelererande moralisk nedgång.

I början av detta århundradet inleddes en ny omgång av olagligt beslagtagande av mark [6] och konfiskering av finansiella och materiella tillgångar (initierat av korrumperade tjänstemän inom KKP i maskopi med profitjägare), som har gjort

många människor utblottade och hemlösa. Antalet människor som appellerar till regeringen för rättvisa har ökat dramatiskt och de sociala konflikterna har intensifierats. Storskaliga protester är vanliga, vilka polis och väpnade styrkor våldsamt trycker ner. "Republikens" fascistiska natur har blivit framträdande och samhället har förlorat sitt moraliska samvete.

Förr i tiden gjorde en brottsling ingen skada hos sina närmsta grannar, eller som talesättet säger, räven jagade långt från grytet. När människor nuförtiden vill lura någon väljer de hellre sina släktingar och vänner och kallar det för att "döda bekantskaper".

Förr värddade kineser dygd och kyskhet över allt annat, medan dagens människor gör narr av de fattiga men inte av de prostituerade. Historien om den mänskliga naturens och moralens förfall i Kina framstår tydligt i nedanstående ramsa:

På 50-talet hjälpte man varandra,

på 60-talet kämpade man mot varandra,

på 70-talet lurade man varandra,

på 80-talet brydde man sig bara om sig själv,

på 90-talet utnyttjade man vem man än mötte.

6. Militärt maktövertagande, monopolisering av ekonomin och vilda politiska och ekonomiska ambitioner

Det enda syftet med att bilda KKP var att ta makten genom väpnade styrkor för att sedan skapa ett system med statligt ägande, där staten har fullständiga monopol i en planekonomi. KKP:s vilda ambitioner överstiger vida ordinära ondskefulla sekters, vilka enbart samlar rikedomar.

I ett land med socialistiskt offentligt ägande som styrs av kommunistpartiet, kan partiorganisationer med stor makt, såsom partikommittéer och underavdelningar på olika nivåer, kontrollera eller äga den normala statliga infrastrukturen. De ägande partiorganisationerna kontrollerar statsmaskineriet och hämtar kapital direkt från regeringsbudgetar på olika nivåer. Liksom en vampyr har KKP sugit ut enorma rikedomar ur nationen.

II. Skadan som KKP-sekten har fört med sig

När man nämner incidenter som Aum-sektens dödande av människor med nervgasen sarin, "Solar Temple"-sektens "uppstigande till himlen" genom självmord eller de 900 anhängarna till Jim Jones "Folketempel" som tog livet av sig själva, darrar alla av rädsla och indignation. KKP är dock en kult som har begått tusenfalt värre brott och det har skadat oräkneliga liv. Det är på grund av att KKP har nedanstående unika egenskaper som vanliga sekter saknar.

Den ondskefulla sekten blev en statsreligion

I de flesta länder kan man, även om man inte följer majoritetens religion, fortfarande leva ett lyckligt liv utan att läsa dess litteratur eller lyssna till dess principer. I Kina däremot är det omöjligt att leva sitt

liv utan att ständigt utsättas för KKP-sektens doktriner och propaganda, eftersom KKP har gjort denna ondskefulla sekt till en statsreligion efter sitt maktövertagande.

KKP börjar med att ingjuta sin politiska predikan så tidigt som i lekskolan och grundskolan. Man kan inte gå vidare till högre utbildningar eller nå högre befordran inom arbetslivet utan att först ha klarat av en politisk granskning. Ingen av frågorna i den politiska granskningen tillåter självständigt tänkande. De som gör proven måste memorera standardsvaren som föreskrivs av KKP för att klara sig. De olyckligt lottade kineserna tvingas repetera KKP:s predikan redan från unga år och hjärtväta sig själva, om och om igen. När en kader befordras till en högre tjänst inom regeringen måste han delta i Partiskolan, oavsett om han är medlem i KKP eller inte. Han befordras inte förrän han klarar kraven för examen inom Partiskolan.

I Kina, där kommunistpartiet utgör statsreligionen, tillåts inte grupper med avvikande åsikter att existera. Till och med de "demokratiska partierna", vilka endast används av KKP som en politisk fasad, och den reformerade "Tre-självy-kyrkan" (det vill säga egen administration, egen försörjning och egen spridning) måste formellt erkänna KKP:s ledarskap. Lojalitet mot KKP är främsta prioritet innan andra trossatser kan komma i fråga, enligt KKP:s mycket sektliknande logik.

Den sociala kontrollen drivs till sin ytterlighet

Denna ondskefulla sekt lyckades bli statsreligion på grund av att KKP hade fullständig social kontroll och berövade människor sin frihet. Denna slags kontroll är utan motstycke eftersom KKP frångöt människor deras rätt till privat egendom, en av frihetens grundpelare. Före 1980-talet kunde människor i tätorter och städer bara tjäna sitt levebröd genom att arbeta för partikontrollerade företag. Bönderna på landsbygden var tvungna att leva på den jordbruksmark som tillhörde partikommunerna. Ingen undkom KKP:s kontroll. I ett socialistiskt land som Kina förekommer kommunistpartiets organisationer överallt – från centralregeringen till gräsrotsnivå i samhället, inklusive byar och bostadskvarter. Genom partikommittéer och avdelningskontor på olika nivåer vidmakthåller KKP en absolut kontroll över samhället. En sådan strikt kontroll kväver fullständigt individuell frihet – möjligheten att röra sig fritt (bostadsregistreringssystem), yttrandefriheten (500 000 högeranhängare har förföljts genom historien för att de utövade yttrandefrihet), tankefrihet (Lin Zhao och Zhang Zhixin [7] avrättades för att de hyste tvivel avseende KKP) och friheten att inhämta information (det är förbjudet att läsa vissa böcker eller lyssna på "fiendens radiostationer"; att surfa på internet är också förknippat med övervakning och kontroll).

Man skulle kunna påstå att KKP numera tillåter privat ägande, men vi bör komma ihåg att denna policy med reformer och öppenhet kom till först efter att socialismen nått ett skede då människor inte hade tillräckligt med mat och landets ekonomi var på gränsen till kollaps. KKP var tvunget att backa ett steg för att rädda sig självt från undergång. KKP har dock aldrig släppt sin kontroll över folket, inte

ens efter reformen om öppenhet. Den pågående brutala förföljelsen av Falun Gong-utövare kunde bara ha ägt rum i ett land kontrollerat av kommunistpartiet. Om KKP, som det önskar, skulle bli en ekonomisk jätte, är det säkert att KKP skulle intensifiera kontrollen över det kinesiska folket.

Förespråkande av våld och förakt för livet

Nästan alla ondskefulla sekter kontrollerar sina anhängare eller svarar på externa påtryckningar med våld. Få har emellertid gått så långt i skrupelfritt våldsutövande som KKP. Inte ens det totala antalet dödsfall som orsakats av alla andra ondskefulla sekter i världen tillsammans kan jämföras med antalet människor som dödade av KKP. KKP-sekten ser mänskligheten endast som ett medel för att nå sitt mål; att döda är bara ännu ett medel. KKP har därför inga betänkligheter eller skrupler när det gäller att förfölja människor. Vem som helst, inklusive anhängare, medlemmar och ledare inom KKP, kan bli föremål för dess förföljelse.

KKP fostrade de Röda khmererna i Kambodja, ett typiskt exempel på kommunistpartiets brutalitet och förakt för livet. Det Pol Pot-ledda kommunistpartiet i Kambodja, inspirerat och väglett av Mao Zedongs lära, slaktade två miljoner människor under sin tre år och åtta månader långa regim – omkring en fjärdedel av detta lilla lands hela befolkning – för att "eliminera systemet med privat ägande". Av det totala antalet dödade var över 200 000 av kinesisk härkomst.

Som påminnelse om de brott som begicks av kommunistpartiet och för att hedra minnet av offren, har Kambodja byggt ett museum som dokumenterar och visar de Röda khmerernas illdåd. Museet är beläget i ett av Röda khmerernas före detta fängelser. Det var ursprungligen ett läroverk som gjordes om av Pol Pot till "S-21-fängelset", vilket användes särskilt för att hantera samvetsfångar. Många intellektuella satt fängslade där och torterades till döds. Utöver fängelsebyggnaderna och utställningen av olika tortyrredskap finns här också svartvita fotografier som visar offren innan de dödades. Många fasansfulla tortyrmetoder finns dokumenterade: halsar som skars av, borrhål i skallen, småbarn som kastades i marken och dödade etc. Samtliga tortyrmetoder lärdes enligt rapporter ut av "experter och professionella tekniker" som KKP skickade för att stödja de Röda khmererna. KKP utbildade till och med fotograferna som var specialiserade på att ta bilder, antingen för dokumentation eller som ren underhållning, av fångarna innan de avrättades.

Det var just i det här S-21-fängelset som en skallbormaskin uppfanns för att extrahera mänskliga hjärnor, vilka sedan användes för att laga näringsrik mat åt ledarna för Kambodjas kommunistparti. Samvetsfångarna bands fast vid en stol framför skallbormaskinen. Offret blev extremt skräckslaget, eftersom en snabbt roterande borr gjorde hål i bakhuvudet och snabbt och effektivt sög ut hjärnan innan offret dog.

III. Kommunistpartiets onda sektnatur

Vad är det som gör kommunistpartiet så tyranniskt och så ondskefullt? När kommunistpartiets spöke kom till den här världen kom det med ett skrämmande uppdrag. *Det kommunistiska manifestet* har en mycket välkänd passus mot slutet:

Kommunisterna förmår att hemlighålla sina åsikter och avsikter. De förklarar öppet, att deras mål blott kan nås genom en våldsamt omstörtning av all hittillsvarande samhällsordning. Må de härskande klasserna darra för en kommunistisk revolution. Proletarierna har i den ingenting annat att förlora än sina bojor. Men de har en värld att vinna.

Det här spökets uppgift var att använda våld för att öppet utmana det mänskliga samhället, krossa den gamla världen, "eliminera privat ägande", "eliminera bourgeoisieens karaktär, oberoende och frihet", stoppa exploatering, eliminera familjer och låta proletarierna styra världen.

Detta politiska parti, vilket öppet står för att "slå, krossa och röva", inte bara förnekar att dess ståndpunkter är ondskefulla, utan deklarerar också själv rättfärdigt i *Det kommunistiska manifestet*: "Den kommunistiska revolutionen är den radikalaste brytning med de nedärvda egendomsförhållandena; inget under då att i dess utvecklingsgång radikalast brytes med de nedärvda idéerna."

Var kommer de traditionella begreppen ifrån? Enligt ateisternas naturlagar kommer de som en naturlig följd av naturens regelbundenhet och samhällets regelbundenhet samt är ett resultat av kosmos rörelser regelbundenhet. Enligt dem som tror på Gud är dock mänskliga traditioner och moralvärderingar givna av Gud. Oavsett ursprung är den mest grundläggande mänskliga moralen, normerna för uppförande och standarderna för att skilja på gott och ont relativt stabila; de har utgjort grunden för styrningen av mänskligt beteende och upprätthållandet av samhällsordningen i tusentals år. Skulle inte mänskligheten degenerera till djur om den förlorade sina rättesnören för moral och standarder för bedömning av gott och ont? När *Det kommunistiska manifestet* talar om den mest radikala brytning med de nedärvda idéerna, hotar det grunderna för normal existens i det mänskliga samhället. Kommunistpartiet var tvunget att bli en ondskefull sekt som för med sig förödelse till mänskligheten.

Hela *Det kommunistiska manifestet*, vilket framför de vägledande principerna för kommunistpartiet, är genomsyrt av extrema uttalanden men har inte en gnutta godhet eller tolerans. Marx och Engels ansåg att de funnit lagen för samhällsutveckling genom dialektisk materialism. Följaktligen ifrågasatte de med "sanningen" i sin hand allting och förnekade allting. De tvingade envist kommunismillusionen på folket och tvekade inte att förespråka användande av våld för att förstöra existerande samhällsstrukturer och kulturella grundvalar. Det som *Det Kommunistiska manifestet* förde med sig till det nyfödda kommunistpartiet var ett orättfärdigt spöke som motsätter sig himlens lagar, utrotar den mänskliga naturen och uppträder arrogant, ytterst själviskt och fullständigt ohämmat.

IV. Kommunistpartiets domedagslära – rädslan för partiets fall

Marx och Engels ingöt ett ondskefullt spöke i kommunistpartiet. Lenin grundade kommunistpartiet i Ryssland och med gement våld störtade han den övergångsregering som bildades efter Februarirevolutionen [8], han stoppade bourgeoisens revolution i Ryssland, tog över makten och skapade fotfäste för den kommunistiska sekten. Lenins framgång medförde dock inte att proletäerna vann hela världen. Tvärtom, som det första stycket i *Det kommunistiska manifestet* lyder: "Alla det gamla Europas makter har förbundit sig till en helig hetsjakt mot detta spöke ..." Efter att kommunistpartiet föddes stod det omedelbart inför en överlevnadskris och fruktade för sin övergång när som helst.

Efter Oktoberrevolutionen [9] gav de ryska kommunisterna, eller bolsjevikerna, folket varken bröd eller fred, bara hänsynslöst dödande. Fronten förlorade kriget och revolutionen försämrade ekonomin i samhället. Därför började folket revoltera. Inbördeskriget spred sig snabbt över hela landet och bönderna vägrade föres städerna med mat. Ett fullskaligt upplopp startade bland kosackerna vid floden Don; deras kamp mot Röda armén ledde till ett brutalt blodbad. Barbariet och brutaliteten i den slakt som utfördes i detta slag skildras i litteratur som Sjolochovs berättelser om floden Don, *Stilla flyter Don (Tikhii Don)*. Trupperna, som leddes av den före detta amiralen för Vita armén, Aleksandr Vailiyevich Kolchak och general Anton Denikin, störtade vid ett tillfälle nästan det Ryska kommunistpartiet. Till och med som nyfödd politisk kraft hade kommunistpartiet nästan hela landet emot sig, kanske på grund av att den kommunistiska sekten var alltför ondskefull för att vinna människors hjärtan.

Det kinesiska kommunistpartiets (KKP:s) erfarenhet liknade det Ryska kommunistpartiets. Ända från "Mari-incidenten" och "12 april-massakern" [10], till att ha blivit nedtryckta fem gånger i områden som kontrollerades av de kinesiska kommunisterna, och slutligen till att ha tvingats genomföra den 25 000 kilometer "Långa marschen" – stod KKP hela tiden inför en överlevnadskris.

KKP föddes fast beslutat att förgöra den gamla världen med alla medel. Det upptäckte att det stod inför ett allvarligt problem: att överleva - inte elimineras. Det har levt med en ständig fruktan för sitt eget fall. Att överleva har blivit den kommunistiska sektens viktigaste fråga, dess allt överskuggande fokus. Med den internationella kommunistalliansen i spillror har KKP:s överlevnadskris förvärrats. Sedan 1989 har dess rädsla för den egna domedagen blivit mer verklig allteftersom dess slut har närmast sig.

V. Den kommunistiska sektens högt skattade överlevnadsvapen – brutal kamp

Kommunistpartiet har ständigt betonat absolut lojalitet, organisatoriska principer och kadaverdisciplin. De som går med i KKP måste svära:

Jag vill gå med i det kinesiska kommu-

nistpartiet, stödja partiets konstitution, följa partiets regler, fullgöra mina förpliktelser som medlem, verkställa partiets beslut, strikt följa partiets disciplin, behålla partiets hemligheter, vara lojal mot partiet, arbeta flitigt, kämpa hela livet för kommunismen, vara redo att offra allting för partiet och folket och aldrig förråda partiet. (Se KKP:s konstitution, kapitel ett, artikel sex [2])

KKP kallar den här andan av sektlik hängivelse gentemot partiet för "partiets natur". En KKP-medlem förväntas vara redo att när som helst ge upp alla personliga trosuppfattningar och principer och fullständigt underkasta sig partiets och ledarens vilja. Om partiet vill att man ska vara snäll så ska man vara snäll; om partiet vill att man ska utföra onda gärningar, då ska man göra onda gärningar. Annars håller man inte måttet som partimedlem, och har inte visat en stark "partinatur".

Mao Zedong sade: "Marxistisk filosofi handlar om kamp." För att kunna befrämja och upprätthålla "partinaturen" förlitar sig KKP på mekanismen med periodiska kamper inom partiet. Genom att ständigt mobilisera brutala kamper inom och utom partiet har KKP eliminerat oliktankande och skapat den röda terrorn. Samtidigt rensar det hela tiden ut partimedlemmar, gör sina sektartade regler strängare och fostrar medlemmarnas "partinatur" för att stärka partiets stridskapacitet. Det här är ett värdefullt vapen som partiet utnyttjar till att förlänga sin fortlevnad.

Bland KKP:s ledare var Mao Zedong den skickligaste i att hantera det värdefulla vapnet brutal kamp inom partiet. Brutaliteten i en sådan kamp och illviljan i metoderna började så tidigt som på 1930-talet i områden som kontrollerades av de kinesiska kommunisterna, det så kallade "Sovjetområdet".

På 1930-talet initierade Mao Zedong fullskalig revolutionär terror i Sovjetområdet i Jiangxi-provinsen, känd som utrensningen av anti-bolsjevikiska, eller AB-kåren. Tusentals soldater ur Röda armén, parti- och ungdomsligamedlemmar och civila i de kommunistiska basområdena mördades brutalt. Incidenten orsakades av Maos despotiska kontroll. Efter att Mao upprättade Sovjetområdet i Jiangxi blev han snart utmanad av den lokala Röda armén och partiorganisationer i sydvästra Jiangxi, ledda av Li Wenlin. Mao tolererade ingen organiserad oppositionsmakt mitt framför näsan och använde sig av de mest extrema metoder för att trycka ner partimedlemmar som han misstänkte var oliktankande. För att skapa en hård atmosfär inför rensningen, drog han sig inte för att börja med de trupper som var direkt under hans kontroll. Från slutet av november till mitten av december gick Röda arméns första regemente igenom en "snabb militär utrensning". Organisationer med syfte att rensa ut kontrarevolutionärer bildades på precis varje nivå inom armén, inklusive divisioner, regementen, bataljoner, kompanier och plutoner, och de arresterade och dödade partimedlemmar som kom från jordägarfamiljer eller rika bönder eller de som klagade. Av drygt 40 000 soldater inom Röda armén utpekades på mindre än en månad 4 400 som AB-element, varav fler än 10 var kaptener (AB-kårens kaptener); samtliga avrättades.

Under den följande perioden började Mao bestraffa de oliktankande i Sovjetområdet. I december 1930 skickade han Li Shaojiu, generalsekreterare i Cen-

tralpolitiska enheten inom Röda arméns första regemente och ordförande för Utrensningskommittén, till staden Futian i Jiangxi-provinsen där kommunistregeringen hade sitt säte. Li Shaojiu arresterades medlemmar av Provinsaktionskommittén och åtta högre ledare inom den 20:e Röda armén, inklusive Duan Liangbi och Li Baifang. Han använde många grymma tortyrmetoder såsom att misshandla och bränna kroppen – de som torterades så hade skador överallt på sina kroppar, fingrarna var brutna, brännskador överallt och de kunde inte röra sig. Enligt dokumentation från den tiden skrek offren så högt att det skar genom luften; de grymma tortyrmetoderna var extremt omänskliga.

Den 8 december begav sig fruarna till Li Baifang, Ma Ming och Zhou Mian iväg för att besöka sina män i fängelset, men arresterades också som medlemmar av AB-kåren och torterades grymt. De misshandlades svårt, deras kroppar och konsorgan brändes och man skar i bröstet med knivar. Under den grymma tortyren erkände Duan Liangbi att Li Wenlin, Jin Wanbang, Liu Di, Zhou Mian, Ma Ming med flera var ledare för AB-kåren och att det fanns många AB-medlemmar i Röda arméns skolor.

Från den 7 december fram till kvällen den 12 december, på bara fem dagar, arresterade Li Shaojiu och hans medhjälpare över 120 påstådda medlemmar av AB-kåren och dussintals grova brottslingar i Futian; sammanlagt över 40 personer avrättades. Li Shaojiu grymma agerande utlöste slutligen "Incidenten i Futian" [11] den 12 december 1930, vilken förbluffade Sovjetområdet mycket. (Från *Historisk undersökning av Mao Zedongs utrensning av "AB-kåren" i Sovjetområdet, Jiangxi-provinsen* av Gao Hua)

Ända från Sovjetområdet till Yan'an förlitade sig Mao på sin teori och kamptaktik och eftersträvade ett etablerade gradvis ett enväldigt ledarskap inom partiet. Efter att Kommunistkina etablerades 1949 fortsatte de inre stridigheterna i partiet. Som exempel satte Mao Zedong igång en plötslig attack på Peng Dehuai och sparkade honom från hans position [12] under det åttonde plenumet vid KKP:s åttonde centralkommittémöte som hölls i Lushan 1959. Alla de toppledare som deltog på konferensen ombads ta ställning; de få som vågade uttrycka en avvikande mening pekades alla ut som tillhörande Peng Dehuais partimotståndarblock. Under kulturrevolutionen bestraffades de gamla kadern i KKP:s centralkommitté efter en, men alla gav sig utan motstånd. Vem skulle våga säga emot Mao Zedong? Partiet har alltid betonat järnhård disciplin, lojalitet mot partiet, organisatoriska principer och har krävt absolut lydnad gentemot hierarkins ledare. Den här typen av inrotad partinatur har präglat de fortsatta ständiga politiska kamperna.

Under kulturrevolutionen drevs Li Lisan, en före detta KKP-ledare, till gränsen för vad han kunde uthärda. Han förhördes vid 68 års ålder i genomsnitt sju gånger per månad. Hans hustru Li Sha behandlades som "Sovjetrevisionistisk" spion och hade redan kastats i fängelse; ingen visste vart hon tagit vägen. Utan att se någon annan utväg och helt desperat begick Li självmord genom att ta en överdos sömnmedel. Innan Li Lisan avled, skrev han ett brev till Mao Zedong, vilket tydligt avspeglade "partinaturen", enligt vilken en partimedlem inte vågar ge upp, ens inför döden:

Ordförande,

Jag håller nu på att bli en förrädare till partiet genom att begå självmord och kan inte på något vis försvara mitt brott. En sak bara, ingen i hela min familj eller jag själv har någonsin samarbetat med fiendliga stater. Bara i den här saken ber jag centralregeringen att undersöka och granska fakta och dra slutsatser baserade på sanningen...

*Li Lisan
22 juni 1967 [13]*

Medan Mao Zedongs kampfilosofi slutligen drog in Kina i en exempellos katastrof, har den här typen av politiska kampanjer samt stridigheterna inom partiet, vilka "vart sjunde eller åttonde år är vittomfattande", säkerställt KKP:s överlevnad. Varje gång en kampanj ägde rum förföljdes en minoritet på 5 procent och de återstående 95 procenten förmåddes bli lydiga och trogna partiets grundlinje, och därigenom stärktes partiorganisationens sammanhållande kraft och destruktiva kapacitet. De här striderna eliminerade också de "vacklande" medlemmarna som inte ville svika sitt samvete, och attackerade alla krafter som vågade göra motstånd. Genom den här kampmekanismen har de partimedlemmar som har störst kampvilja och är bäst på att använda listmetoder tagit kontrollen. Skledarna inom partiet är alla oförskräckta personer med mängder av kamperfarenhet och fyllda av partianda. Sådan brutal kamp ger också dem som har upplevt den en "blodig läxa" och hjärtavvett med våld. Samtidigt ger den kontinuerligt ny energi till KKP, ökar dess kamplust ytterligare, säkerställer dess överlevnad och förhindrar att det blir till en återhållsam grupp som ger upp kampen.

Den här typen av partinatur som KKP kräver kommer just från dess onda sekt-natur. För att kommunistpartiet ska kunna förverkliga sina mål är det fast beslutat att med alla metoder bryta sig loss från alla traditionella principer och betrakta alla krafter som hindrar det som fiender. Det behöver därför utbildas och förslava alla sina medlemmar till att bli dess lydiga verktyg som inte har känslor, inte känner plikt mot sina nära, inte har egen tro. Denna KKP:s natur har sitt ursprung i dess hat mot det mänskliga samhället och dess traditioner, dess bedrägliga självuppskattning, och dess extrema självvisshet och förakt för andra människors liv. För att uppnå sina så kallade ideal använde kommunistpartiet våldsmetoder för att till varje pris slå sönder hela världen och eliminera alla oliktankande. En så ondskefull sekt skulle möta motstånd från människor med samveten, så för att få dem att tro på sin ondskefulla lära måste den eliminera människors samveten och barmhärtiga tankar. För att säkerställa sin överlevnad måste KKP därför först av allt utplåna människors samveten, deras barmhärtiga tankar och moralstandard, göra dem till tama slavar och verktyg. Enligt KKP:s logik sätts partiets liv och intressen före allt annat; man åsidosätter till och med alla partimedlemmars kollektiva intressen och sålunda måste varje enskild partimedlem vara beredd att göra uppoffringar för partiet.

När man ser på KKP:s historia och betraktar enskilda personer som behöll tänkesättet hos traditionellt intellektuella, såsom Chen Duxiu och Qu Qiubai, eller som

fortfarande brydde sig om människors intressen, såsom Hu Yaobang och Zhao Ziyang, eller som är beslutna att vara ärliga ämbetsmän och ge verklig hjälp till människor, såsom Zhu Rongji – oavsett hur mycket de bidrog till partiet och oavsett hur fria från personliga ambitioner de var, så blev de oundvikligen utrensade, äsidosatta eller begränsade av partiets intressen och disciplin.

Partiets natur som satt sig i ryggmärgen på dem efter flera års kamp fick dem ofta att kompromissa och ge upp i kritiska ögonblick, eftersom partiets överlevnad hade högst prioritet i deras undermedvetna. De skulle hellre offra sig själva och se på när de onda krafterna inom partiet härjade fritt, än våga utmana partiet med sina samvetsömma och barmhärtiga tankar. Detta är just resultatet av KKP:s kampmekanism: det förvandlar goda människor till verktyg som det utnyttjar, och utnyttjar partinaturen till att begränsa och till och med eliminera det mänskliga samvetet i största möjliga utsträckning. De dussintals ”linjekamper” som KKP förde blev fallet för fler än tio partiledare på högsta nivå eller för tilltänkta efterträdare; det slutade inte väl för någon av de högsta partiledarna. Fastän Mao Zedong hade varit kung i över 43 år sattes kort efter hans död hans hustru och brorson i fängelse, vilket synlades av hela partiet som en stor maoistisk seger. Är det komedi eller fars?

Efter att KKP gript den politiska makten genomfördes oupphörliga politiska kampanjer, från stridigheter inom partiet till kamper utanför partiet. Så var det under Mao Zedongs era och så är det fortfarande under post-Mao-eran med ”reformer och öppenhet”. På 1980-talet, när människor precis började få en liten gnutta frihet i tanken, inledde KKP kampanjen ”Opposition mot bourgeoisliberalismen” och föreslog ”Fyra grundläggande principer” [14] i syfte att upprätthålla sitt absoluta ledarskap. Studenterna som år 1989 fredligt bad om demokrati slogs ner med blodigt våld eftersom KKP inte tillåter demokratisträvanden. På 1990-talet kunde vi bevitna en snabb ökning av antalet Falun Gong-utövare, vilka tror på Sanning, Godhet och Tålmod, men de möttes av förföljelse i form av folkmord med början 1999, på grund av att kommunistpartiet inte kan tolerera den mänskliga naturen och barmhärtiga tankar. Det måste användas våld för att förstöra människors samveten och säkra sin egen makt. Efter att vi gått in på 2000-talet har Internet länkat samman världen, men KKP har spenderat stora penningssummor på att sätta upp nätverksblockader för att sätta dit frihetsaktivister eftersom det hyser stor rädsla för att människor ska få fri tillgång till information.

VI. Den ondskefulla sekten KKP:s degenerering

Den ondskefulla sekten KKP regerar i huvudsak i opposition mot den mänskliga naturen och himlens principer. Den är känd för sin arrogans, sin extrema självishet och sina hämningslösa handlingar. Den drar ständiga katastrofer över landet och folket, men ändå erkänner den aldrig sina misstag och den skulle aldrig avslöja sin sanna natur för folket. KKP har aldrig tvekat att ändra sina slagord och skyltar, vilka det ser som medel för upprätthållan-

de av sin kontroll. Det gör allt för att behålla makten utan någon som helst respekt för moral, rättvisa eller människoliv.

Institutionaliseringen och socialiseringen av den här ondskefulla sekten kommer oundvikligen att leda till dess fall. Till följd av centraliseringen av makten har den allmänna opinionen tystats och alla tänkbara kontrollmekanismer förstörts, så att det inte längre fanns någon kraft som skulle kunna hindra KKP från att glida in i korruption och upplösning.

Dagens kinesiska kommunistparti har blivit världens största regerande ”försörings- och korruptionsparti”. Enligt officiell statistik i Kina har åtta miljoner av de senaste 20 årens 20 miljoner tjänstemän, officerare eller kadrer i partiet eller regeringen, befunnits skyldiga till korruption och tukats eller straffats enligt partiets eller statens bestämmelser. Om man också räknar med de icke namngivna korrumperade tjänstemännen beräknas de korrumperade parti- och statstjänstemännen utgöra mer än två tredjedelar, av vilka bara en liten del har granskats och avslöjats.

Att skaffa sig materiella förmåner genom korruption och utpressning har blivit KKP:s starkaste sammanhållande faktor idag. De korrumperade tjänstemännen vet att de utan partiet inte skulle ha någon möjlighet att gå i maskopi för personlig vinning, och om partiet faller så skulle de inte bara förlora sin makt och sin position, utan även utsättas för granskning. I *Himlens raseri*, en roman som avslöjar hur tjänstemän inom KKP agerar bakom kulisserna, har författaren Chen Fang uttryckt partiets stora hemlighet genom att citera Hao Xiangshou, ställföreträdande chef för ett av kommunistpartiets kommunikationskontor: ”korruptionen har stabiliserat vår politiska makt”.

Det kinesiska folket ser klart: ”Om vi bekämpar korruptionen kommer partiet att falla; om vi inte bekämpar korruptionen kommer landet att gå under”. KKP kommer emellertid inte att riskera sin egen undergång för att bekämpa korruptionen. Vad det gör är att ta livet av några få korrumperade personer som ett symboliskt offer för sin images skull. Det förlänger sitt liv några år till på bekostnad av ett litet antal korrumperade element. De enda målen som KKP:s onda sekt har idag är att behålla sin makt och undvika undergång.

I dagens Kina har etik och moral degenererat till oigenkännlighet. Skräpprodukter, prostitution, droger, konspirationer mellan tjänstemän och gäng, organiserade brottsyndikat, spel, mutor – korruption av alla de slag råder. KKP har i stort sett ignorerat detta moraliska fall, medan många tjänstemän på hög nivå styr bakom kulisserna och pressar rädda människor på beskyddaravgifter. Cai Shaoping, en expert som studerar maffian och brottsyndikat vid Nanjings universitet, uppskattar att antalet medlemmar i brottsorganisationer i Kina uppgår till minst en miljon. Varje syndikatmedlem som tas tillfånga avslöjar alltid ett antal korrumperade kommunister med befattningar som regeringstjänstemän, domare eller poliser bakom kulisserna.

KKP är oroligt för att det kinesiska folket ska utveckla samvete och moral-känsla, så det vågar inte låta människor ha en tro på någon religion eller åtnjuta tankefrihet. Det använder alla sina resurser för att förfölja goda människor som har en tro, såsom de underjordiska kristna som tror på Jesus och Gud och Falun Gong-

utövare som försöker vara Sanna, Goda och Tålmodiga. Partiet hyser en rädsla för att demokrati ska sätta stopp för dess enpartistyre, så det vågar inte ge folket politisk frihet. Det agerar snabbt för att fängsla oberoende liberala och människorättsaktivister. Det ger dock folket en annan sorts frihet. Så länge man inte bryr sig om politik eller motsätter sig KKP:s ledarskap kan man hänge sig åt sina begär hur som helst, även om det innebär att man gör onda, elaka saker. Som följd förfaller partiet dramatiskt och samhällsmoralen i Kina genomgår en alarmerande snabb nedgång.

”Blockera vägen till himlen och öppna porten till helvetet” beskriver bäst hur KKP:s onda sekt idag har ödelagt det kinesiska samhället.

VII. Reflektioner över KKP:s onda styre

Vad är kommunistpartiet?

Denna till synes enkla fråga har inga enkla svar. Under förövändning att vara ”för folket” och förklätt till politiskt parti har kommunistpartiet verkligen bedragit miljontals människor. Ändå är det inte ett politiskt parti i gängse mening, utan en skadlig och ondskefull sekt besatt av ett ondskefullt spöke. Kommunistpartiet är ett levande väsen som manifesterar sig i den här världen genom partiorganisationerna. Det som verkligen styr partiet är det ondskefulla spöke som först besatte det och det är det ondskefulla spöket som bestämmer dess ondskefulla natur.

Kommunistpartiets ledare fungerar, medan de agerar som sektens gurus, bara som talesmän för det ondskefulla spöket och partiet. När deras vilja och avsikter ligger i linje med partiets och kan utnyttjas av det, kan de väljas som ledare. Men när de inte längre kan motsvara partiets behov, störtas de skoningslöst. Kampmekanismen inom kommunistpartiet säkerställer att bara den slugaste, ondskefullaste och hårdaste kan hålla sig stadigt kvar på positionen som partiets guru. Omkring ett dussin höga partiledare har råkat i onåd, vilket styrker påståendet. I själva verket går partiets toppledare på en mycket tunn spänd lina. De kan endera avvika från partilinjen och skapa sig ett gott namn i historien, såsom Gorbatjov gjorde, eller bli partiets offer, som t ex många av partiets generalsekreterare.

Människorna är föremål för partiets förslavning och förtryck. Under partiets styre har folket inga rättigheter att ta avstånd från partiet. I stället tvingas de acceptera partiets ledarskap och fullgöra förpliktelsen att stödja partiet. De utsätts också för en typisk sektlik hjärntvätt under hot om tvång från partiet. KKP tvingar hela landet att tro på och stödja den ondskefulla sekten. Detta är högst ovanligt i världen idag och man måste erkänna KKP:s enastående skicklighet när det gäller sådant förtryck.

Partimedlemmarna är en fysisk massa som används till att förkroppsliga partiet. Många av dem är ärliga och goda och kan till och med vara rätt skickliga i sitt ofentliga liv. Det är de som KKP gärna rekryterar eftersom deras rykte och kompetens kan utnyttjas i partiets tjänst. För en anslutning till partiet arbetar många andra hårt och stödjer den ondskefulla varelsen, utifrån en längtan efter att bli tjänstemän

och få hög social status. Det finns även de som valde att gå med i partiet för att de vill åstadkomma någonting i sina liv och insåg att de under det kommunistiska styret inte kunde göra det utan att gå med i partiet. En del gick med i partiet för att de ville bli tilldelade en bostad eller bara ville förbättra sin image. Det finns sålunda både goda och dåliga människor bland de tiotals miljonerna partimedlemmar. Oavsett motiven har man frivilligt hängett sig åt partiet när man väl svurit trohet inför partiflaggan, vare sig det var av egen vilja eller ej. Man går därefter igenom hjärntvättprocessen genom att varje vecka delta i politiska studier, så ett avsevärt antal partimedlemmar saknar egna tankar och luras av partinaturens ”gemensamma tankar” så att de helt och hållet styrs av det ondskefulla spöket i KKP:s värdkropp. De här personerna kommer att fungera inom partiet liksom celler i människokroppen och arbeta oavbrutet för partiets existens, trots att de själva också utgör en del av den av partiet förslavade befolkningen. Än sorgligare är att när väl ”partinaturens” träldom lagts på någon så är den väldigt svår att avslägna. Så snart man visar sin mänskliga sida blir man utrensad eller förföljd. Man kan inte dra sig ur partiet på egen hand även om man vill, eftersom partiet, med dess policy om inträde – ja och utträde – nej, skulle betraktas som en förrädare. Det är skälet till att människor ofta visar upp en dubbelnatur: i deras politiska liv uppvisar de kommunistpartiets natur och i vardagslivet den mänskliga naturen.

Partikadrena är en grupp som håller sig kvar vid makten bland partiets medlemmar. Även om de ställs inför valet mellan gott och ont och fattar egna beslut vid specifika tillfällen, tidpunkter och händelser, så måste de som helhet följa partiets vilja. Mandatet dikterar att ”hela partiet lyder under Centralkommittén”. Partikadrena är ledare på olika nivåer; de är partiets ryggrad. Också de är bara partiets verktyg. De har också blivit bedragna, utnyttjade och attackerade under de gångna politiska rörelserna. KKP:s underliggande kriterium är till för att testa huruvida man följer rätt guru och är uppriktig i sin hängivelse.

Hur kommer det sig att människor förblir ovetande?

Kommunistpartiet har agerat illasinnat och grymt under sina drygt 50 års styre i Kina. Men varför har det kinesiska folket ingen realistisk förståelse beträffande KKP:s ondskefulla natur? Beror det på att kineser dumma? Nej. Kineserna hör till de visaste folken i världen och kan stoltsera med en rik traditionell kultur och ett 5 000-årigt arv. Ändå lever kineserna fortfarande under partiets styre, livrädda för att uttrycka sitt missnöje. Nyckeln ligger i den sinneskontroll som praktiseras av KKP.

Om kineserna åtnjöt yttrandefrihet och öppet kunde debattera KKP:s för- och nackdelar så kan man tänka sig att de för länge sedan hade genomskådat dess ondskefulla natur och gjort sig fria från den onda sektens inflytande. Olyckligtvis har kineserna inte haft någon yttrandefrihet eller rätt att tänka fritt på över ett halvsekel, alltsedan KKP:s maktövertagande. Syftet med förföljelsen mot högerelementen bland de intellektuella 1957 var att tygla yttrandefriheten och att kontrollera människors sinnen. I ett samhälle som så totalt saknar grundläggande friheter har de

flesta ungdomar som helhjärtat studerade Marx och Engels verk under kulturrevolutionen ironiskt nog stämpats som ett "anti-partigång" och har blivit förföljda. Att diskutera KKP:s för- och nackdelar kom inte på fråga.

Inte många kineser skulle ens komma på tanken att kalla KKP för en ond sekt. Om man emellertid gjorde ett sådant påstående så skulle de som har bott i Kina inte ha svårt att hitta starka bevis till stöd för resonemanget, utifrån såväl egna som anhörigas och vänners erfarenheter.

Det kinesiska folket har inte bara berövats tankens frihet, utan har också indoktrinerats med partiets undervisning och kultur. Allt som människor har fått höra har därför varit lovprisande av partiet och deras sinnen har utarmats på varanda tanke, utom idéer som stärker KKP. Ta till exempel massakern på Himmelska Fridens Torg. När skotten avlossades den fjärde juni 1989 sprang många instinktivt för att gömma sig i buskarna. Några ögonblick senare kom de trots riskerna modigt fram ur gömställen och sjöng "Internationalen" tillsammans. De här kineserna var verkligen modiga, oskyldiga och respektabla, men varför sjöng de "Internationalen", den kommunistiska hymnen, när de konfronterades med kommunisternas dödande? Orsaken är enkel. Efter utbildningen i partikulturen är kommunism det enda de beklagansvärda människorna känner till. De på Himmelska Fridens Torg kunde inga andra sånger än "Internationalen" och några till som också hyllar kommunistpartiet.

Vad finns det för utväg?

Det kinesiska kommunistpartiet går mot sin fullständiga undergång. Sorgligt nog försöker det fortfarande knyta samman sitt öde med den kinesiska nationen innan sitt fall.

Det döende KKP blir uppenbarligen allt svagare och dess kontroll över människors sinnen lättar. I takt med utvecklingen av telekommunikation och Internet har partiet allt svårare att kontrollera informationen och hindra människor från att uttrycka sig. Samtidigt som de korruperade tjänstemännen alltmer suger ut och förtrycker folket, börjar allmänheten vakna upp från sina illusioner om partiet, och många av dem har börjat utöva civil olydnad. KKP har inte bara misslyckats med att uppnå sitt mål om ökad ideologisk kontroll under förföljelsen av Falun Gong, utan har även gjort sig självt svagare, samtidigt som det avslöjar sin totala väpningslöshet. Det här utmärkta tillfället har fått människor att omvärdera KKP och har banat väg för att den kinesiska nationen ska kunna befria sig från den ideologiska träldomen och fullständigt bli kvitt kontrollen från det kommunistiska ondskefulla spöket.

Efter att det kinesiska folket har levt under KKP:s ondskefulla styre i över 50 år behöver de nu ingen våldsam revolution; de behöver snarare friköpa sina själar. Det kan åstadkommas genom självhjälp och första steget mot det målet är att bli medveten om partiets ondskefulla natur.

Den dagen kommer då folket förkastar de partiorganisationer som är kopplade till statsapparaten och låter samhällssystemen fungera självständigt, med stöd av samhällets solida krafter. När den diktatoriska partiorganisationen försvinner kommer regeringens effektivitet att förbättras och förstärkas. Den dagen väntar runt hörnet.

I själva verket fanns det redan på 1980-talet reformatorer inom partiet som förespråkade idén att "separera partiet från regeringen" i ett försök att utesluta partiet ur regeringen. Reformförsöken inifrån KKP visade sig otillräckliga och misslyckade eftersom ideologin om "partiets absoluta ledarskap" inte helt hade förkastats.

Partikulturen är en livsviktig miljö för den ondskefulla kommunistiska sekten. Att bryta KKP:s besittning av människors sinnen kan visa sig svårare än att rensa bort dess besittning av statsadministrationen, men detta andanröjande är det enda sättet att verkligen utrota kommunismens ondska. Det kan bara åstadkommas med hjälp av det kinesiska folkets egna ansträngningar. Med människornas sinnen rättvänder och den mänskliga naturen återbördad till sitt ursprungliga tillstånd, kan allmänheten vinna tillbaka sin moral och lyckas med en förändring till ett anständigt icke-kommunistiskt samhälle. Bote-medlet mot den ondskefulla besittningen ligger i erkännandet av det ondskefulla spökets natur och skadlighet, att utrota det från människors sinnen och rensa bort det så att det inte har någon plats att gömma sig på. Kommunistpartiet betonar ideologisk kontroll eftersom det inte självt är någonting annat än en ideologi. Den ideologin kommer att upplösas när alla kineser i sina sinnen tar avstånd från de kommunistiska lögnerna, aktivt sopar undan partikulturen och befriar sina sinnen och liv från inflytandet från den kommunistiska ondskefulla sekten. När människor räddar sig själva kommer KKP att sönderfalla.

Nationer som regeras av kommunister förknippas med fattigdom, diktatur och förföljelse. Det finns mycket få sådana nationer kvar och där ingår Kina, Nordkorea, Vietnam och Kuba. Dagarna är räknade för dessa regimer.

Med det kinesiska folkets visdom, inspirerat av den kinesiska nationens historiska glansdagar, kommer ett Kina som är befriat från kommunismens ondskefulla besittning att bli en lovande nation.

Slutsats

Det kinesiska kommunistpartiet tror inte längre på kommunismen. Dess själ är död, men skuggan lever kvar. Den har bärvt kommunismens "skinn", men manifesterar fortfarande den ondskefulla sektens natur: arrogans, extrem självskhet och att hänge sig åt hämningslöst förstörande. KKP har ärvt kommunismens förnekande av himmelsk lag och avståndstagande från den mänskliga naturen.

Idag fortsätter KKP att styra Kina med de kampmetoder som det lärt sig behärska genom åren, med hjälp av sitt finmaskiga organisatoriska system hopkopplat med regeringsformen "partibesittning", liksom ondskefull propaganda som fungerar som statsreligion. Kommunistpartiets sex utmärkande drag, vilka beskrivits tidigare, placerar avgjort dagens KKP under definitionen "ondskefull sekt"; det gör inget gott, bara ont.

När det närmar sig döden ökar denna kommunistiska onda sekt takten på korruptionen och degenereringen. Vad som är mest bekymmersamt är att den envist gör vad den kan för att dra den kinesiska nationen med sig ner i en avgrund av korruption och degenerering.

Kineserna behöver hjälpa sig själva; de behöver tänka efter och de behöver skaka av sig KKP.

Anmärkningar

[1] "Leoparden är död men skinnen finns fortfarande kvar" kommer från den forntida kinesiska profetian i dikten *Plommonblom* av Shao Yong (1011-1077). Med leopard avses här det geografiska område som utgjordes av det gamla Sovjetunionen, vilket faktiskt till formen påminner om en springande leopard. När Sovjetunionen föll löstes det kommunistiska systemets själ upp och bara "skinnen" (formen) fanns kvar, vilket det kinesiska kommunistpartiet ärvde.

[2] *Folkrepubliken Kinas konstitution* (officiell översättning till engelska, 1999).

[3] *Händelsen med "AB-kären"* syftar på anti-bolsjevikiskens operation år 1930, när Mao beordrade dödandet av tusentals partimedlemmar, Röda armésoldater och oskyldiga civila i Jiangxi-provinsen i ett försök att befästa sin makt i de KKP-kontrollerade områdena.

[4] *Från Maos "Rapport om en undersökning av bonderörelsen i Hunan"* (1927).

[5] *Berget Tai (Taishan)* är det första av fem kända berg i Shandong-provinsen i Kina. Det har funnits på FN:s världsarvslista sedan 1987.

[6] *Jordfördelningsrörelsen* handlar om en mörk sida av de ekonomiska reformerna i Kina. På liknande sätt som under den industriella revolutionen i England (1760-1850), har jordbruksmark i dagens Kina avsatts för skapandet av olika ekonomiska zoner på alla nivåer (kommun, stad, provins och stat). Till följd av avsättandet av mark har kinesiska bönder förlorat sin mark. I städerna tvingades de som bodde i äldre städer och stadsdelar ofta att flytta för att ge plats för kommersiell utveckling med minimal kompensation för de drabbade. För mer information, se: <http://www.uglychinese.org/enclosure.htm>.

[7] *Lin Zhao*, en universitetsstudande från Peking med journalistik som huvudämne, klassades som högrelement 1957 för sitt oberoende tänkande och sin frispråkiga kritik av kommuniströrelsen. Hon anklagades för att ha konspirerat för att störta folkets demokratiska diktatur och arresterades 1960. År 1962 dömdes hon till 20 års fängelse. Hon dödades av KKP den 29 april 1968 som kontra-revolutionär.

Zhang Zhixin var en intellektuell som torterades till döds av KKP under kulturrevolutionen för att ha kritiserat

Maos misslyckande med Det stora språnget och för att ha varit frispråkig och berättat sanningen. Fängelsevakter klädde av henne många gånger, handfångslade henne med händerna på ryggen och kastade i henne i mannens celler och lät manliga fångar begå gängvåldtäkt tills hon blev galen. Fängelset befarade att hon skulle skrika slagord för att protestera när hon avrättades så de skar av henne halsen innan avrättningen.

[8] *Februarirevolutionen* avser den ryska bourgeoisens revolution i februari 1917, vilken störtade tsaren från tronen.

[9] *Oktoberrevolutionen*, även kallad den bolsjevikiska revolutionen, leddes av Lenin och ägde rum i oktober 1917. Under revolutionen mördades revolutionärerna från kapitalistklassen, vilka hade störtat tsaren, och därigenom ströps den ryska bourgeoisens revolution.

[10] *Både Mari-incidenten och Tolfte april-massakern* avser Kuomintang's attacker mot KKP. Mari-incidenten inträffade den 21 maj 1927, i Changsha i Hunan-provinsen. Tolfte april-massakern inträffade den tolfte april 1927 i Shanghai. I båda fallen attackerades eller dödades några KKP-medlemmar och pro-KKP-aktivister.

[11] *Liu Di*, en politisk officer i 20:e Röda armén, som anklagades för att vara medlem av "AB-kären", ledde en revolt i Futian och anklagade Li Shaoji för att vara kontrarevolutionär. De tog kontrollen över staden Futian och släppte över 100 personer som arresterats för att tillhöra "AB-kären" och ropade slagordet "Ner med Mao Zedong".

[12] *Peng Dehuai* (1898-1974): general och politisk ledare i Kommunistkina. Peng var överbefälhavare under Koreakriget, vice premiärminister i Rådsförsamlingen, medlem av Politbyrån och försvarsminister mellan 1954 och 1959. Han avsattes från sina officiella poster efter att ha motsatt sig Maos vänsterpolitik under KKP:s plenum i Lushan 1959.

[13] *Från Li Lisan*: den person som det hölls fyra minneshögtider för.

[14] *De fyra principerna* är: den socialistiska vägen, proletariatets diktatur, KKP:s ledarskap samt marxism-leninismen och Mao Zedongs tankar.